Gestapo-Proces van Hasselt

(VERVOLG VAN BLZ. 1)

HET LEEDWEZEN DER BESCHULDIGDEN

Alle betichten werden door den voorzitter, zoowel in de voor- als in de namiddagzitting verzocht te zeggen wat ze tot hun verontschuldiging in te brengen hadden.

Allen betreurden de hun ten laste gelegde feiten. Ze gaven als verontschuldiging, hetzij hun politieke overtuiging, hetzij het midden waarin ze leefden. Voor Vrijdaghs was het bijzonder hard, a's zoon van een welgesteld advocaat, als spekdief be icht te worden, pleitte hij.

HET INCIDENT PRELOGAR

Zooals Morael, vertelt ook Prelogar wat haar leven was, hoe ze te S.nt-Denis vóór den oorlog «chez Miss Stimbourg» in 't hotel Cosmopolite serveuse werd, er kennis maakte met verschillende officieren, o.m. Lt. Kinet van het Belgisch 2de Bureel, of spionnagedienst, naar Duitschland werken ging in Oranienburg om Kinet te vervoegen die in Oflag A/Z te Rothenburg en Fulda verbleef, door de Duitschers vervolgd werd, nog nmer in verband met haar spionnagehistorie en door Marcel Usé zou verraden geworden zijn. Hoe ze ach teraf gevangen gezet werd te Hasselt, in omstandigheden reeds door ons aangehaald, en Morael haar zoo-zegd wist vrij te krijgen, waarna ze zijn secretaresse werd. Hoe ze een tweede maal aangehouden geweest zou zijn en ook haar broeder door Vandistel, Vandesteen en Richer. Ook was ze eenigen tijd in betrekking met Nicolini, Duitscher die een leidende rol speelde op het vliegveld te Brustem.

Daarna kwam de vlucht naar Duitschland, haar parachutage boven Saint-Quentin, waarbij ze gewetst werd, en zij Morael aanzette ich maar dadelijk gevangen te geven. Morael zou haar dan bedreigd hebben, toch het opgelegde werk te volmaken, d.i. de bespiedingsmissie, tijdens het Rundstedt - offensief, maar haar kwetsuren lieten dit niet meer toe.

«En, meneer de Voorzitter, ik stond in dienst van de Belgische spionnage, maar wat ik daarvoor precies gedaan heb, moet geheim blijven. Ik ben bij Morael gekomen om hem te bespieden, en ook om van die eeuwig durende vervolgingen van de Duitschers verlost te zijn. Voor mij was het iets heel hard met een man te moeten omgaan, die ik niet liefhad, maar ik had bepaalde opdrachten, en nog harder was het met heel dit stel menschen en bandieten te moeten leven (hier duidt ze de gansche bende aan) die moorden op hun gewe-en hadden, en dit koelbloedig en met cynisme durfden bekennen».

PRELOGAR, GE VERRAADT MIJ!

Als van een adder gebeten springt Morael recht, en brullend als een gewetste tijger, versmacht hij in zijn eluid op de onthulling die Annie op e lippen lag.

« Zwijg, gij gemeene verraadster, om uw vulge pels te redden gaat U ie nu nog verklikken. Niets dan verraad hebt u gepleegd, Kinet, Stahl, iedereen, en nu mij nog...» en z'n beschuldiging rolde a's een donder door de gerechtszaal, en deed ons onwillekeurig denken aan de onbehagelijke atmosfeer die zijn « vernehmungen» bij zijn slachtoffers schiepen en hen van in den beginne reeds den angst op 't lijf joeg.

Nadat Prelogar den kerel nog eens bevestigd had, dat zij het nooit echt met hem gemeend had, zonk hij ont moedigd terug op z'n bank, en zweeg. De situatie was weer eens gered, de zoo gevreesde onthullingen wilden er niet meer uit, en zwijgen — de eene voor den andere — werd opnieuw het wachtwoord.

WAARVAN ZE BETICHT WORDEN

ALLEN : van landverraad, hulp aan den vijand en 's vijands politiek gediend te hebben.

BIJ SAMENHANG vervolgd van : slagen aan verschilende personen, grove diefstallen, mededaders van den moord op Lenaerts Maria en Prikken Hendrik.

IN 'T BIJZONDER : Morael, Claes, Maggen en Prelogar, van bespieding.

Poelmans, Morael, Prelogar, Millio, Vanstreels, Vankerckhoven, Degros en Govaerts voor verklikking van Wilmots Albert en Wauters Gaston, uit Sint Truiden.

Vrijdaghs van verklikking van E. H. Deken Kubben van St. Truiden.

Leyssen van verklikking van de Polen Drdzyniak en Korocinsky uit Genk.

Maggen, Mooris, Schreurs en Kumbruck van verklikking van Geraets Rob, uit Genk, in een concentratiekamp omgekomen.

Mooris van verklikking van Milis Charel uit St. Truiden.

Poelmans, van verklikking van Frederix Oscar en Theo, Lindebrings Rob., Deckers Jos. en Stippelmans Leonard, allen uit Sint-Truiden.

De debatten zullen Donderdag her beginnen en Morael zal gelegenheid krijgen zich te verdedigen.

Hier dient nog aan toegevoegd, dat Morael geen inlichtingen ontving van Hofer maar wel van een zekeren Hoir, zooals vermeld werd in het verslag van gisteren.

DE BENDE VAN DEN MAASKANT

HET GETUIGENVERHOOR WERD VOORTGEZET

Woensdag werd het getuigenonderhoor voortgezet, en vangt aan met de getuigenis van Vlekken Aug., tante van Driane welke door haar neef bestolen en verklikt werd. «Hij was nooit veel» zegt ze waarop Driane antwoordt, «Ze liegt».

Mme Gorissen vertelt dan de geschiedenis der goudstukken welke haar man had met Weekers en Vanderweyden, en waarvan de heer Helin het slachtoffer werd. Hij moest daarna nog 15.000 fr. boete betalen aan de Duitschers.

Enkele getuigen halen feiten op ten laste van Stijven o.a. de Heer Bronckaers, terwijl Meyers en Aelbrechts Bovens belasten.

Salomon kende Gommers als weggevoerde in Duitschland, waar deze weigerde te werken. Uit andere getuigenis blijkt echter dat Gommers veel omgang had met Sweerts en anderen en niet zoo heel zuiver staat als hij zich wil doen doorgaan.

Bidelo, kreeg bevel Boonen en Sweerts neer te schieten, daar eerst genoemde verdacht werd van handelingen tegen den weerstand. Dit bevel werd ingetrokken om de werking ten voordeele der geallieerde vliegers niet te moeten onderbreken.

Vaesen L. en Bertha A. brengen niets nieuws bij. Opdekamp wijst Driane aan als aanwezig bij de aanhoudingen van Gielen en Venken G.

Vandael V. werd door Driane aan gehouden. Na zijn onderduiken bespiedde deze nog zijn huis, terwijl Verdeyen Fr., op aanduiding van Driane, bezoek kreeg der Duitschers, omdat hij een teeken deed op een gevangene.

Bij J. Gutschoven kwam Driane met een Duitscher autobanden weghalen, «opeischen vanwege de gemeente», zegt Driane hierop.

Opdekamp H. werd tweemaal gepakt en Bovens kwam af om te vragen «of ze hem hadden»?

Gelenne Lamb. verklaart dat Driane de feldgendarmerie verwittigde toen de Belgische vlag uitgestoken werd bij het weghalen der klokken. Verschillende aanhoudingen werden gedaan.

DE DEVIEZENSMOKKEL TE LANAKEN

De heer Jans J., bankier, hangt een beeld op van de deviezenzaak, waarbij hij het slachtoffer werd van Driane en Boonen, welke perfect hunne schijnheilige rol speelden.

Driane was het die de Duitschers verwittigde in een tegenoverliggend café, toen hij met Hendrikx de guldens bracht.

Daarna werd in de bank eveneens huiszoeking gedaan. De Duitschers weigerden de namen van Driane en Boonen in het proces-verbaal op te nemen.

In 't geheel werden er zoowat 8.000 gulden meegenomen en 25.000 fr. als strafgeld. Driane zou hiervoor 75.000 fr. premie opgetrokken hebben. Hendricken komt deze getuigenis bevestigen.

DE NAMIDDAGZITTING

Severijns weigert dat zijn stiefkind Dubois A. zou onderhoord worden.

Dr Cuypers getuigt over den moord van Lacroix waar hij bijgeroepen werd. Hij ontmoette er in de nabijheid Driane. Toen zijn zoon daarover later een woord loste werd hi, door Driane vastgezet. In 't nauw gebracht door deze stellige getuigenis kan Driane zich niets herinneren.

Neelen Alfons, Vleeschhouwers B. en Dirkx L., zagen Brouns Severinus te Kinrooi in gezelschap van Peeters en anderen toen hij jacht maakte met een mitraillette op eerste getuige.

Thielens Gerard, beroepsrenner brengt Gommers in 't nauw door zijne verklaring door hem en de Duitschers aangehouden en onderzocht te zijn toen hij op oefening was te Luik, Gommers was daarbij evenals te Eisden waar hij met Steutelings opereerde. Gommers loochent hardnekkig en valt de getuige aan.

DE JODENSMOKKEL

Met Smeets Willem, vroeger even eens verdacht een hand in deze zaak te hebben begint het onderhoor. Smeets had eerst het gedacht opgevat de verdoken Joden te helpen en bracht er enkelen weg, voorzien van zijn identiteitskaart en die zijner vrouw.

Hij kwam in contact met Weekers en Vanderweyden. Op zeker oogenblik kreeg hij vermoedens, toen deze in twee groepen weggebracht werden en Weekers hem een adres te Brussel opgaf. Hij ging ter plaatse op onderzoek en stelde vast dat op die plaats Duitschers voor de deur de wacht hielden. Hij meent dat 'n 175 Joden werden weggebracht.

Na een ruzie met Weekers werd hij door dezen verklikt wegens het bezit van een Engelschen parachute, en kreeg het bezoek der Gestapo welke hem voorstelde voor hen te werken.

Er volgt dan een verwarde uiteenzetting over het paspoort welk Weekers en Vanderweyden hadden.

Weekers vliegt op en tracht Smeets zwart te maken.

Tusschenin komt Dr Heylen van Dilsen aan 't woord. Hij kreeg een huiszoeking en vernam later van Juf. Hoegaerts dat Driane een telefoontje kreeg om mede te doen aan een actie te Dilsen. Hij verzorgde den stervenden Stukken en kwam van een Duitscher te weten dat een burger den moord bedreven had. Hij raadde de zuster van Stukken toen aan alles goed op papier te zetten.

Hoebers Jan, douanebeambte kreeg het meermalen aan den stok met Weekers, wegens overtredingen waarbij deze zijn toevlucht zocht bij de Duitschers. Hij vernam van een Duitscher dat Weekers zich bezighield met Jodensmokkel en deze na een tusschenhalte overleverde aan de Duitschers. Hij bracht daarvan verslag uit bij zijn overste Dero. Ook Schiepers kreeg het aan den stok met beide heersihappen. Op zeker oogenblik toonde Weekers hem zijn kaart van geheim fahnder der weermacht.

Ze werden daarna door de Gestapo gedwongen de opgestelde P. V. ten laste van Weekers en Vanderweyden ongeldig te maken.

Brans J., werkte als kelner in het hotel Mardaga te Asch, waar een zekeren Tielen, Duitscher verbleef, welke met Weekers en Vanderweyden in contact was. Zij brachten Joden over, verklaarde deze hem, welke eerst bij Vanderweyden ondergebracht werden, en daarna overgebracht werden naar de Wetstraat te Brussel naar de Ortskommandantur Tielen kreeg hiervoor 1000 gulden per jood.

JODEN GETUIGEN

Een der voornaamste getuigen is Bril, Elisa welke samen met haar moeder, haar man, haar zoontje, broeder en diens verloofde door Weekers zou overgebracht worden voor de som van 10.000 gulden. Haar man werd reeds in Holland gesnapt. Van bij Smeets werd eerst haar broer en diens verloofde weggebracht, en zij daarna. Na een kort verblijf in een hotel in de hoofdstad waar ze Weekers uitbetaalden, werden ze door hem samen met nog een Joodschen jongen rechtstreeks door hem aan de Duitschers overgeleverd. Daar werden ze uitgekleed en eene som van 60.000 gulden in beslag genomen.

Ze vernam daar ook dat haar broer en diens verloofde reeds lang daar gepasseerd waren. Tenslotte — door lang bidden — werd haar moeder, zij zelf en haar zoontje vrij gelaten.

Van de anderen werd nooit meer nieuws vernomen.

Haar moeder bevestigt volledig hare uiteenzetting, en breekt in snikken uit wanneer zij over haar zoon spreekt.

Hierop wordt de zitting enkele oogenblikken opgeheven.

Na korte onderbreking wordt de controleur der Douanen Dero gehoord, welke verslag ontving van zijn ondergeschikte Hoebus. Hij zelf deed daarop een onderzoek te Kersenich over de werking van Weekers. Toen hij zijn beklag maakte bij de Duitschers werd hij afgewezen met de woorden «gij hebt uw geheimen dienst, en wij ook». Weekers is een geheim fahnder van ons.

Heymans Simon, Joodsch fabrikant, raakte eveneens in handen van Weekers en werd door Tielen propertjes afgeleverd aan het «plunderingskantoor», waar hij ook werkelijk ontlast werd van 230.000 gulden, na reeds 6.000 gulden aan Weekers betaald te hebben. Na maandenlange opsluiting kwam hij vrij door zijn niet Joodsche vrouw.

BLAZER B. werd ook gevangen door Weekers en Tielen en eerst afgezet. Hij zelf kon ontsnappen, terwijl zijne echtgenoote nooit terug kwam.

De echtgenooten Mesritz werden ondanks de tusschenkomst der maréchaussée welke de werking van beide individuen kende, door hun halsstarrig betrouwen tenslotte gevat door den S.D. en naar Polen overgebracht waar de man overleed. De heer voorzitter geeft lezing van het verslag over dit geval, uitgebracht door de Maréchaussée en waaruit klaar de schuld van Weekers en Vanderweyden blijkt.

De MOORDEN

VOSTERS Jozef gelast met het nagaan van Driane en Sweerts geeft enkele interessante gegevens over de werking van beide kerels en ook over Severijns, welke hij verschillende malen op zijn weg tegen kwam inzonder bij het opzoeken naar Russen.

RENETTE A. werd opgevolgd en nagegaan door Driane. Hij ontving doodsbedreigingen om aan te sluiten bij hunne organisaties.

CROYMANS L. welke op dienst was zag Bovens tweemaal in gezelschap van Max Gunther in de nabijheid der woning van Lacroix den nacht van dezes moord. Bovens verstopte zich voor hem.

Bovens verklaart daar alleen langs gekomen te zijn bij zijn terugkomst der cantine van Stokkem.

ROEX Charles, welke veel bij Casters kwam hoorde er een gesprek gevoerd door Duitschers en Bovens, waaruit hij kon opmaken dat deze in de actie van Molenbeersel eene rol speelde, en dat Bovens onderrichtingen moest ontvangen van Driane.

Hij hoorde er eveneens den naam « Lacroix » noemen door Bovens.

HOEVEN Maria zag onmiddellijk na de schoten bij Lacroix een man vluchten gevolgd door een Duitscher, ze erkende in hem Bovens. Pitton G., vernam enkele dagen na den moord op Lacroix van Bovens « dat zij dien moord bedreven hadden ». Hij toonde hem eveneens een photo van een jongen aan een telefoonpaal opgehangen te Molenbeersel.

Dirckx Dorethea, komt verhalen hoe haar vader en oudste broeder te Molenbeersel doodgeschoten werden, en 3 anderen meegenomen welke nog steeds niet terugkeerden. Zij zag er Sweerts en Driane. Zij weet echter niets van de ophanging van Swennen.

Al weenende komt de moeder de feiten bevestigen en verklaart eveneens dat ze Driane en Sweerts gezien heeft te Molenbeersel.

Driane krijgt het warm, als ook vader Conen hem aanwijst als de persoon aanwezig bij het neerschieten van zijn zoon in de tramhalt. Bij zijn broeder heeft Driane zelfs de deur opengerukt.

De weduwe Clerckx verhaalt dan den geweldadigen dood van haar man, toen deze wilde vluchten. Zijn lijk was onkennelijk. Andere getuigen verklaarden haar de stem van Bovens in den groep gehoord te hebben.

Oensels, kreeg denzelfden nacht bezoek van de Gestapo, maar werd vooraf verwittigd dat Bovens iets in het schild voerde tegen hem. Bij den overval herkende hij de stem van Bovens, welke door de Duitschers met Harrie werd aangesproken.

Hij werd meegenomen en woonde de razzia bij, bij Bokken en Clerckx. — Hij herkende den vriend van Bovens Max Gunther, welke door Driane als den rechterarm van Bovens genoemd wordt.

Te 19 uur wordt de zitting geheven

Amerikaansche Mijnwerkersstaking kan zware gevolgen hebben

Invloed op het broodrantsoen in Engeland !

M. Dean Acheson, wn. staatssecretaris, verklaarde hedenavond dat de dreigende mijnwerkersstaking een zware slag zou zijn voor al de vreemde landen, die uit de Ver. Staten scheepsladingen steenkolen of levensmiddelen verwachten. Zij zou de verzending over zee van deze waren stopzetten.

De verhoogde graanleveringen, die Groot Brittannië hoopt te bekomen van de Ver. Staten zullen niet voldoende zijn, meent men, om de Britsche regeering in de mogelijkheid te stellen de broodrantsoenering af te schaffen en de levering, van een nieuwe omvangrijke oeveelheid tarwe zal vermoedelijk beïnvloed worden door den weerslag, dien de staking der Amerikaansche mijnwerkers, welke Woensdag te middernacht moet beginnen, op het transport zal hebben.

De staking zou zelfs rechtstreeks het broodrantsoen in Groot Brittannië kunnen beïnvloeden, vooral zoo de regeering der Ver. Staten zich in de onmogelijkheid bevond voldoening te schenken aan het Britsche verzoek, elke toewijzing vergezeld te laten gaan van een nauwkeurige belofte van levering ter inschepingshaven op een vastgestelden datum.

(Reuter.)

362.000 MIJNWERKERS BIJ DE STAKING BETROKKEN

Ongeveer 68.000 mijnwerkers in zeven Staten van Amerika hebben hun gereedschap neergelegd, twee dagen voor den voor de nationale staking der mijnwerkers vastgestelden datum.

Alles wijst er op, dat 362.000 andere mijnwerkers hetzelfde zouden doen binnen de jongste 48 uur.

DUITSCHE SPION, ELLEN KARSTEN, AANGEHOUDEN

Ze was werkzaam in verschillende ambassades

De Intelligence Service heeft de vrouwelijke spion Ellen Karsten van den Duitschen geheimen dienst aangehouden.

Zij was tijdens den oorlog belast met het nazicht en het vergelijken van de inlichtingen, welke door de Duitsche agenten in de Buitenlandsche ambassades, o.m. in de Zwitsersche en Italiaansche werden bekomen.

De Britsche controlecommissie, die dit nieuws bekend maakt voegt er aan toe dat Karsten samenwerkte met den Duitschen agent Halmuth Wehr.

In 1940 was Karsten officieel secretresse van den Duitschen geheimen dienst en bracht herhaalde malen een bezoek aan Frankrijk, Nederland en België om levensmiddelen aan te kopen.

Volgens den Intelligence Service zou Karsten geen belangrijke rol gespeeld hebben in den Duitschen geheimen dienst. (AFP.)

ATOOMBOMMEN FABRICEEREN

In afwachting van een atoomverdrag

In de diplomatieke kringen te Washington wordt heden de meening voorgesteld dat de Ver. Staten zullen overgaan met het vervaardigen van atoombommen, daar hun leger en zeeën nog aanzienlijk ingekrompen werden, terwijl de andere landen aanzienlijke gewapende strijdkachten in stand houden.

Dezelfde kringen hebben nochtans verklaard, dat deze maatregelen slechts een voorloopig karakter hebben en dat een verdrag tot controle over de atoomenergie zou moeten tot stand komen.

De Kwestie van Triest

ITALIE VRAAGT JOEGOSLAVIE VOORSTELLEN TE DOEN

M. Molotov accoord

Men meent te weten dat de Italiaansche ambassadeur te Washington, M. Tarchiani, vanwege zijn regeering bevel heeft gekregen stappen te doen bij de Joegoslavische vertegenwoordigers te New-York en deze laatsten uit te noodigen concrete voorstellen te doen met het oog op rechtstreeksche Italiaansche—Joegoslavische besprekingen betreffende het vraagstuk van Triest en dit van de Italiaansch-Joegoslavische grens.

M. MOLOTOV ACCOORD

Na M. Bevin en M. Byrnes, heeft nu ook M. Molotov officieel in een brief, geadresseerd aan de Italiaansche regeering, verklaard, dat Rusland het voorstel van rechtstreeksche onderhandelingen tusschen Italië en Joegoslavië steunt.

HET BEVOLKINGSCIJFER IN BELGIE

Het aantal kiezers in de groote steden

Op 31 December 1945 telde België 8.344.534 inwoners, waarvan 4.087.918 mannen en 4.256.616 vrouwen.

5.572.664 Belgen zijn kiezers voor de gemeenten, waarvan 2.671.618 mannen en 2.900.983 vrouwen.

66.99% van de Belgische bevolking neemt deel aan de Gemeentelijke verkiezingen.

Hier volgen enkele cijfers, wat de groote steden betreft.

Te Brussel zijn 58.692 mannelijke en 72.392 vrouwelijke kiezers.

Te Antwerpen zijn de cijfers de volgende : 78.192 mannen en 95.832 vrouwen.

Te Gent 52.816 mannen en 65.815 vr.

Te Brugge 15.179 mannen en 19.477 vrouwen.

Te Luik 48.193 mannen en 61.094 vr.

Te Charleroi 8.242 mannen en 9.768 vrouwen en te Namen 9.204 mannen en 11.733 vrouwen.

Wat de gemeenten der Brusselsche agglomeratie betreft, telt St. Gillis 18.499 mannelijke en 25.351 vrouwelijke kiezers. Schaarbeek 36.971 mannelijke en 48.941 vrouwelijke kiezers. Anderlecht 28.820 mannen en 32.880 vrouwen. Elsene 26.441 mannen en 37.115 vrouwen. St. Joost ten Noode 5.811 mannen en 11.057 vrouwen. Ukkel 16.909 mannen en 22.4116 vrouwen en Watermaal 6.296 mannen en 7.464 vrouwen.

BRAND TE ANTWERPEN

Geweldige schade

In een winkel van pharmaceutische producten, Prinsenstraat te Antwerpen, is brand uitgebroken. De brandweer greep in doch kon niet beletten dat het het gebouw volledig uitbrandde. De schade wordt op ongeveer 500.000 fr. geschat.